

HIDDEN PLEASURES

Mila Bugtcher

Petr Jedinak

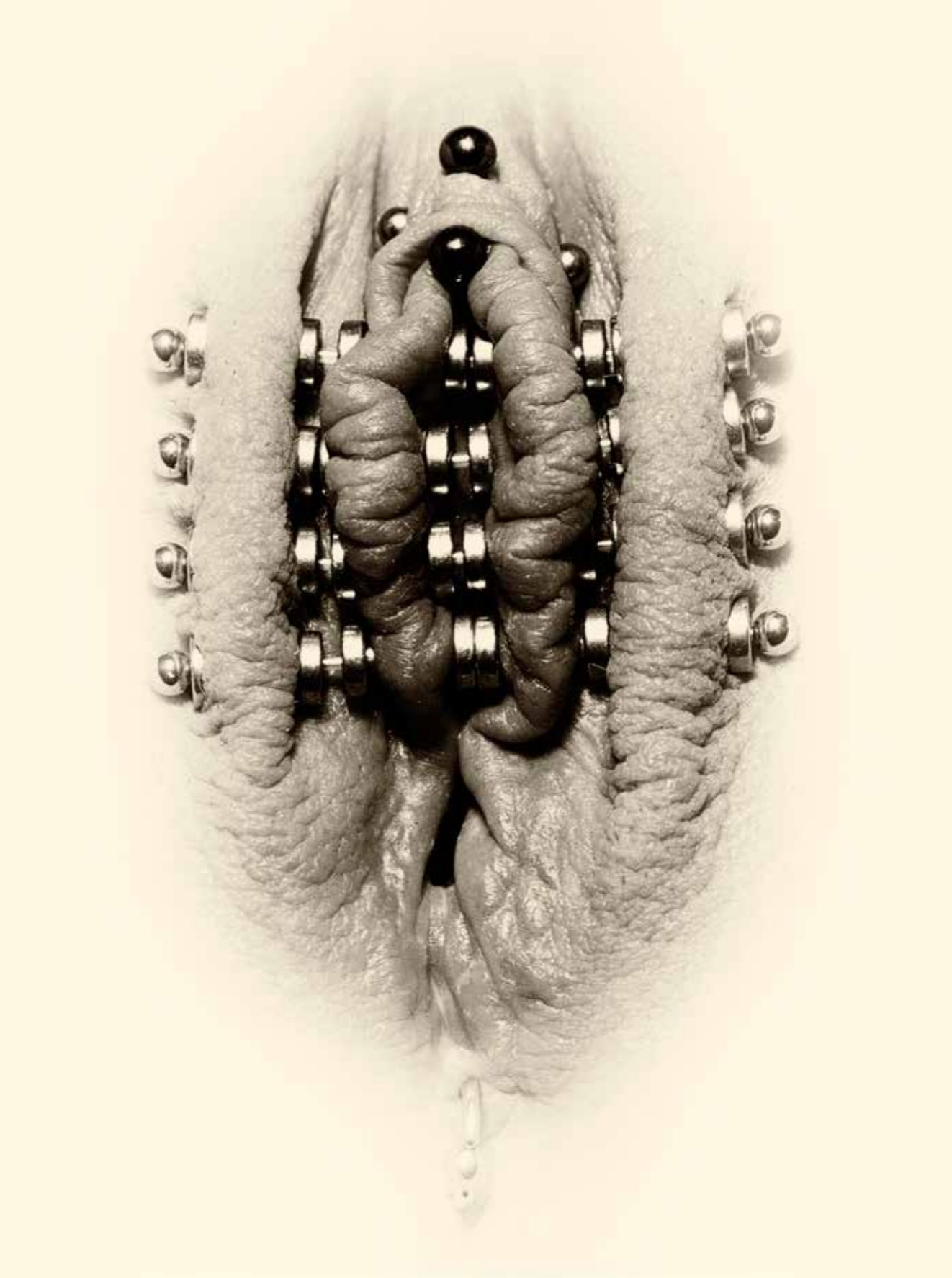

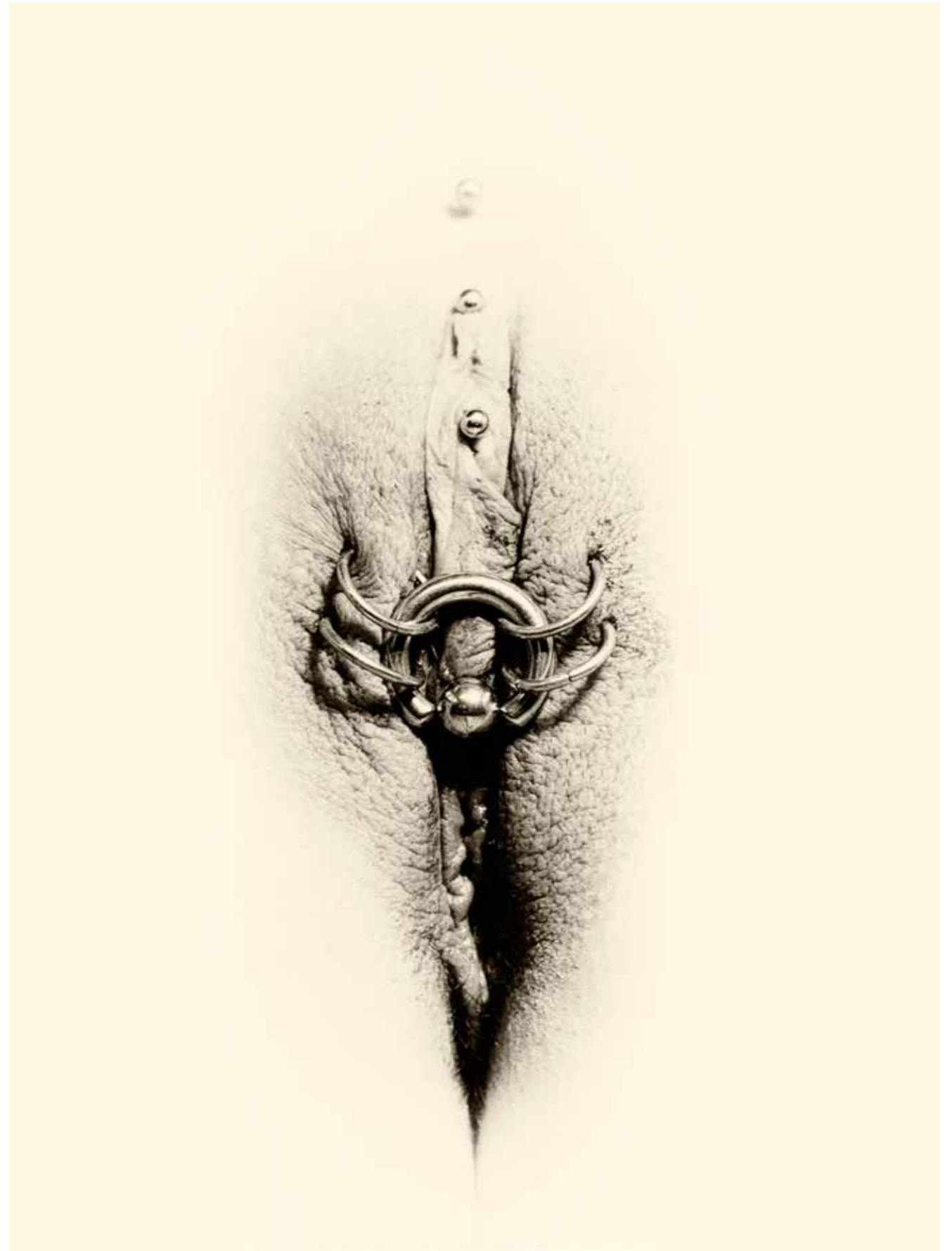
22. 10. 19:00
DĚLNICKÁ 43

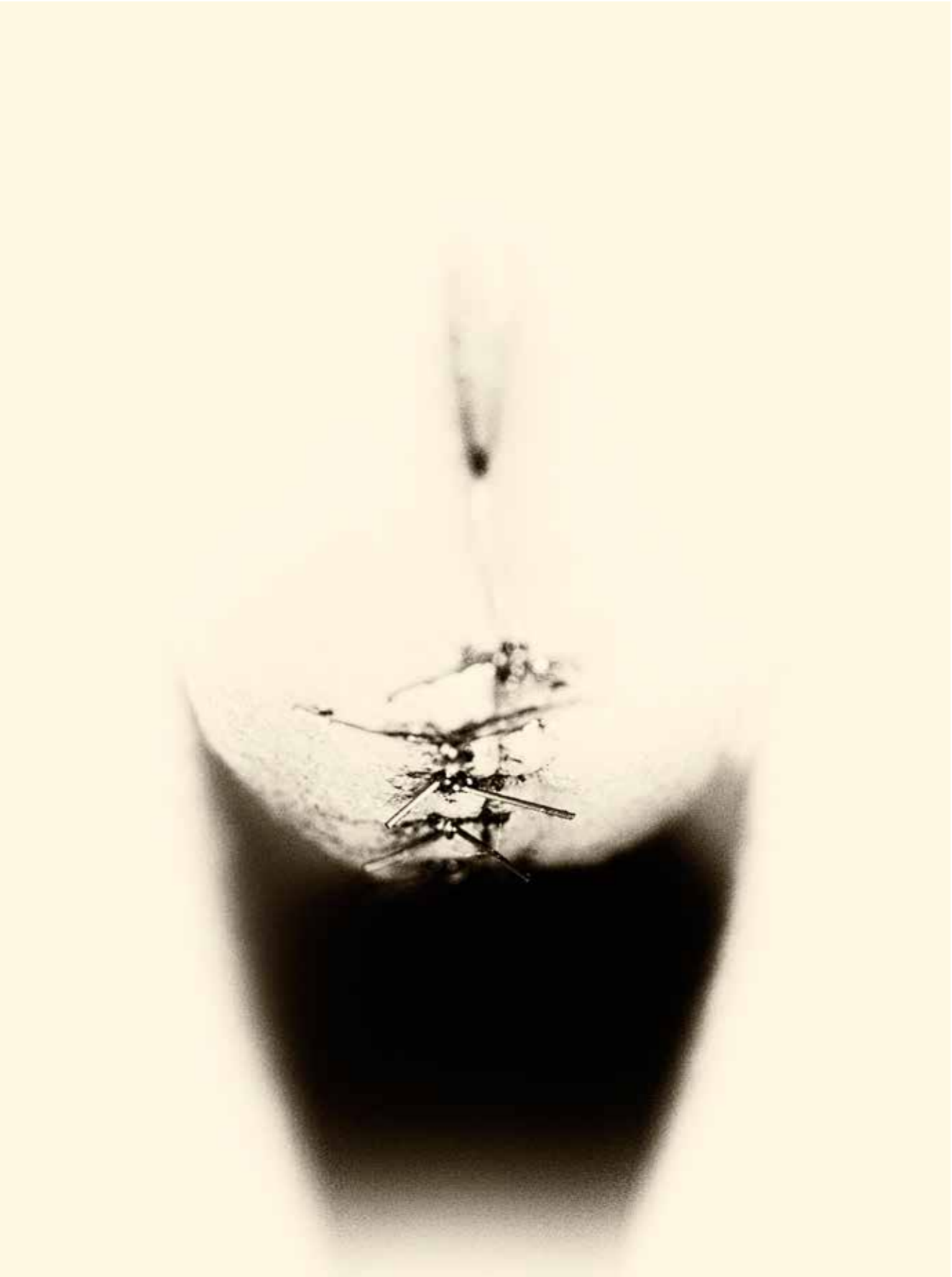
PETR JEDINÁK
HELL.CZ

HIDDEN PLEASURES

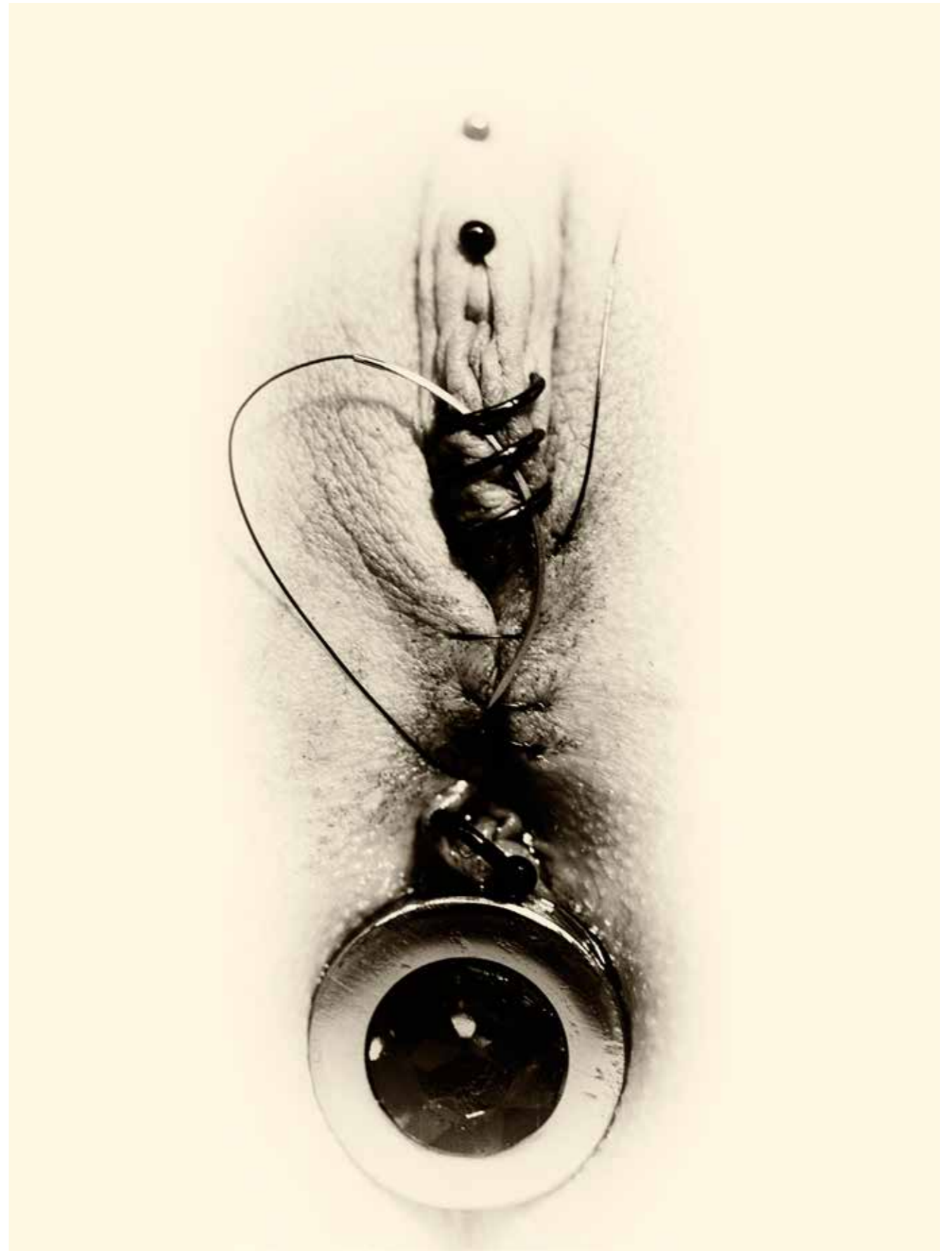
VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ

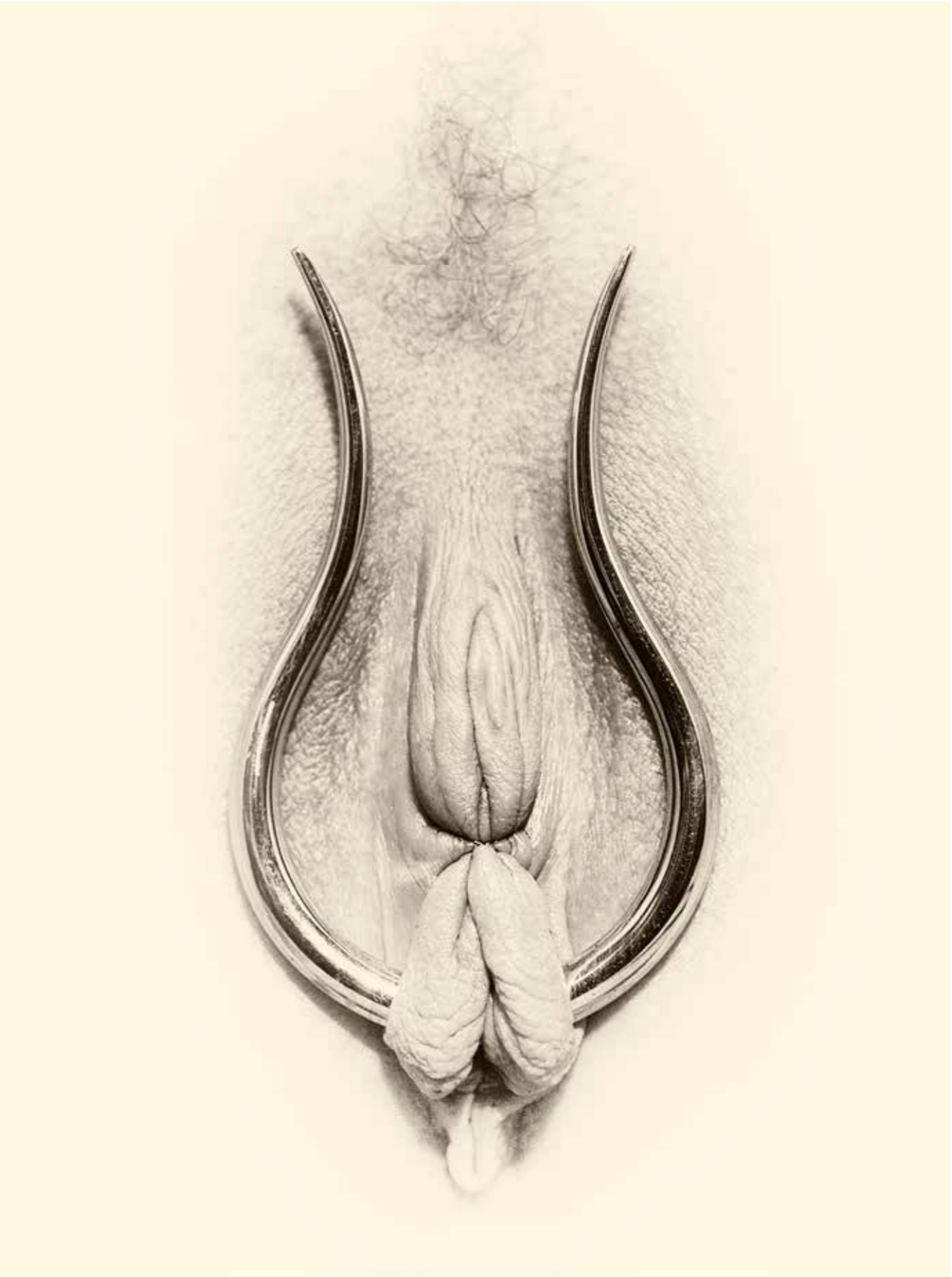

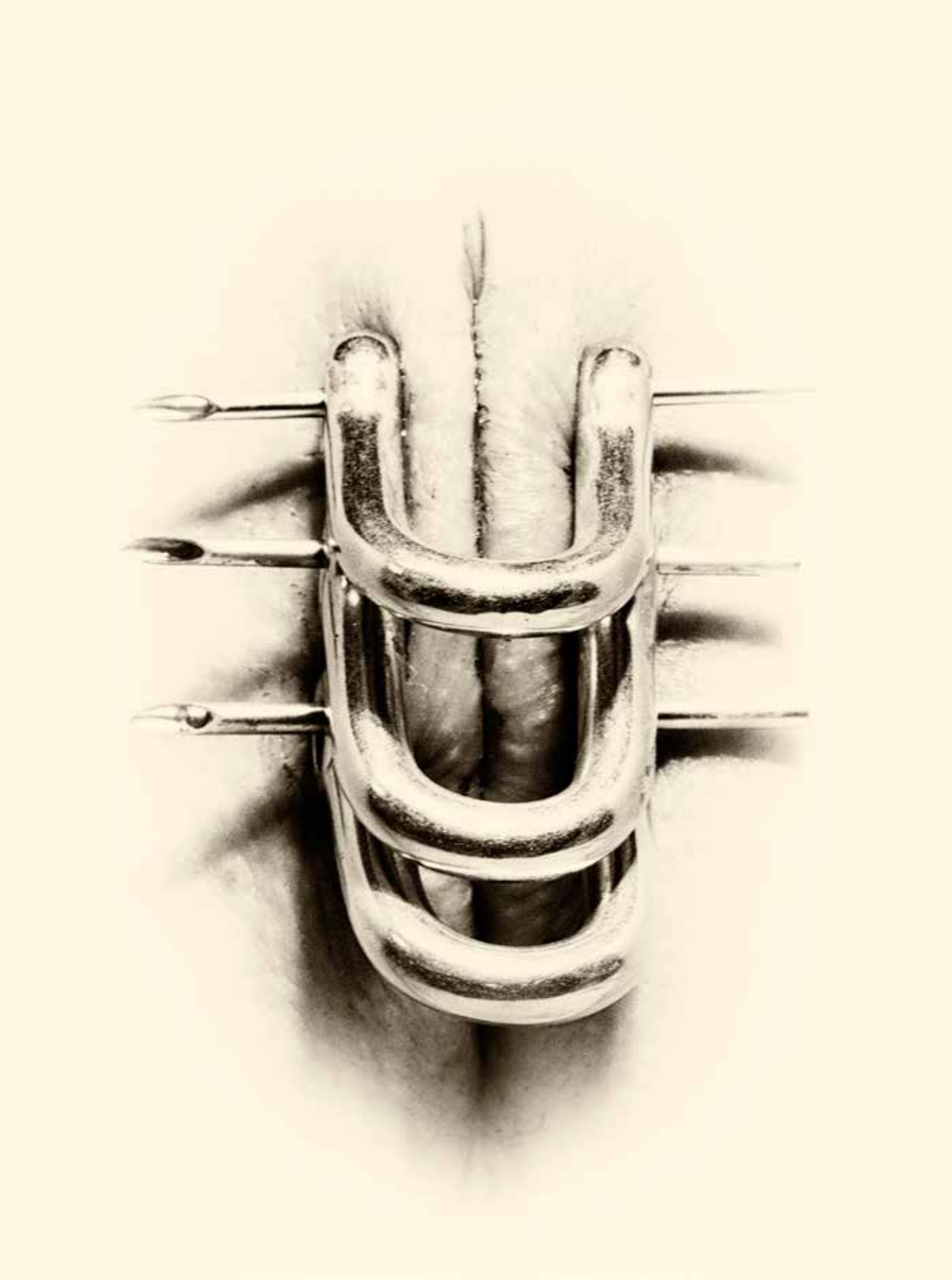

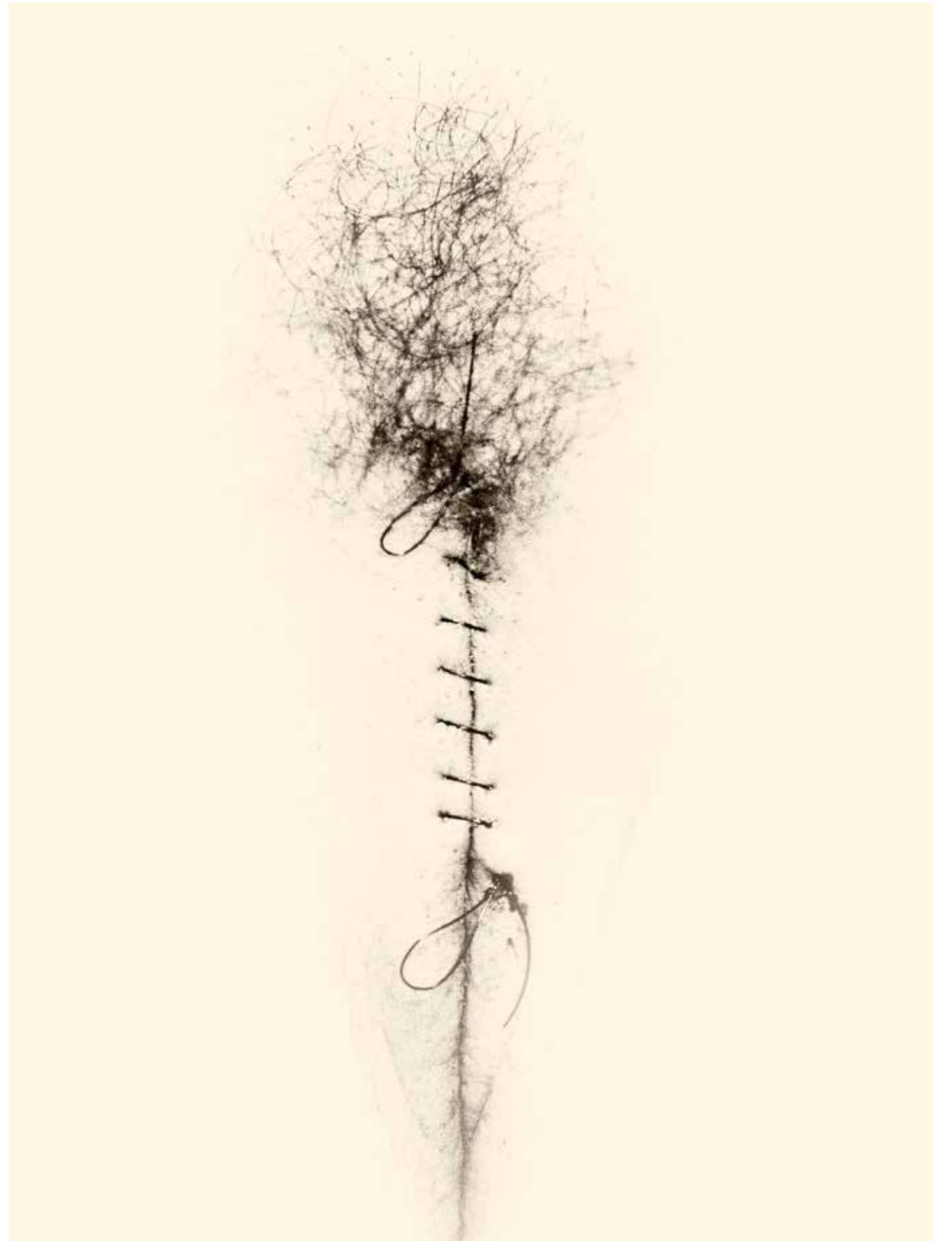

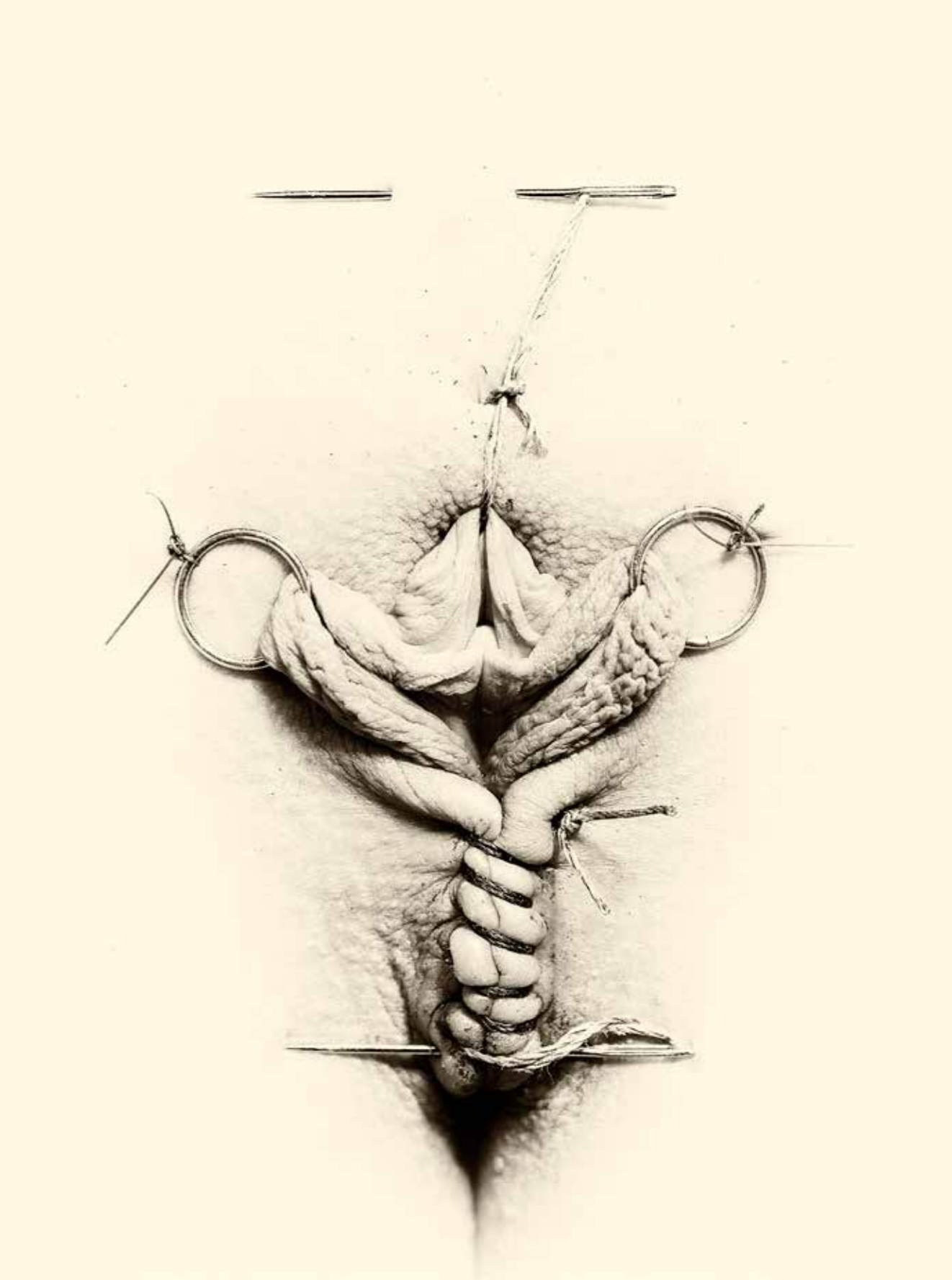

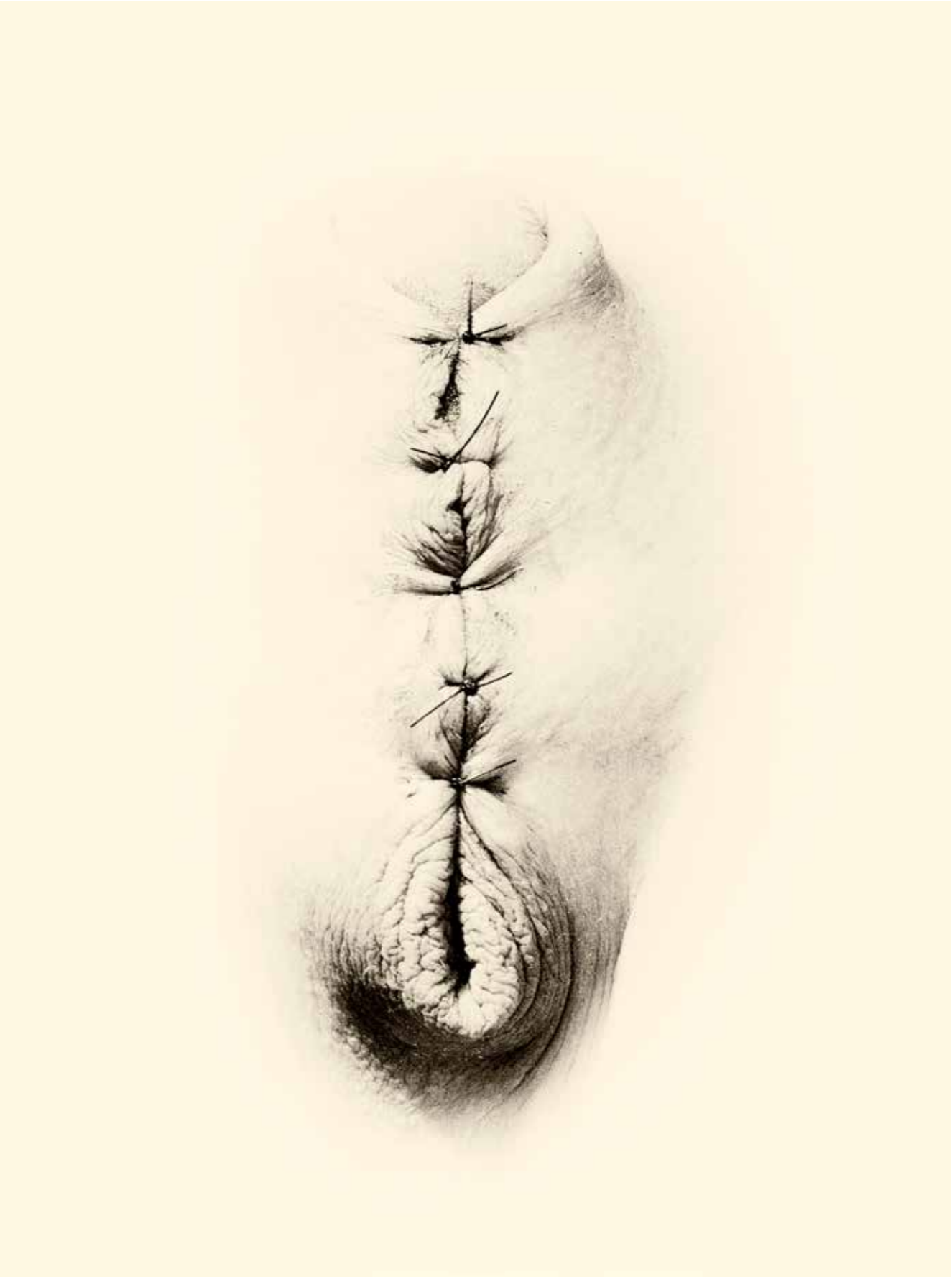

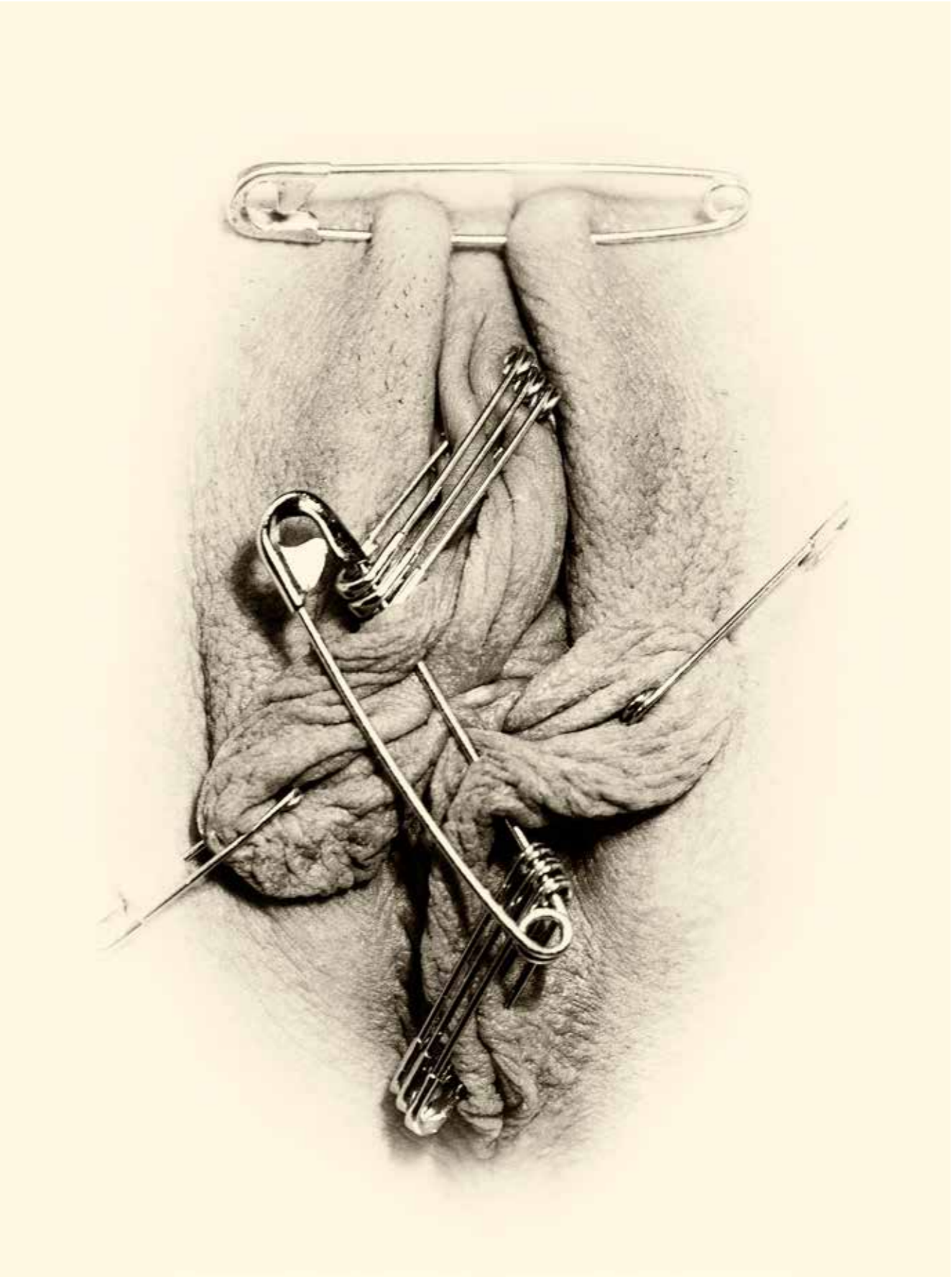

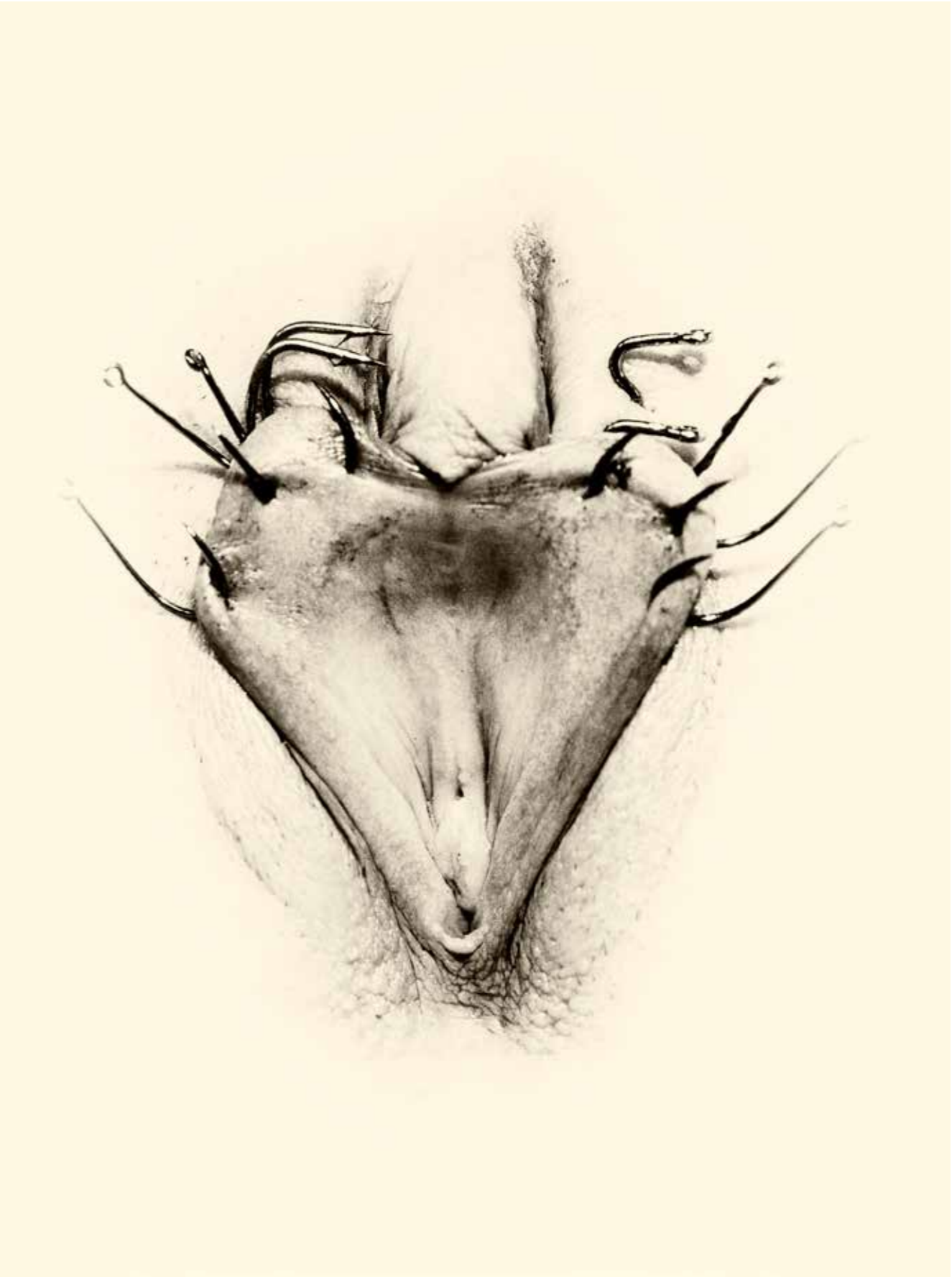

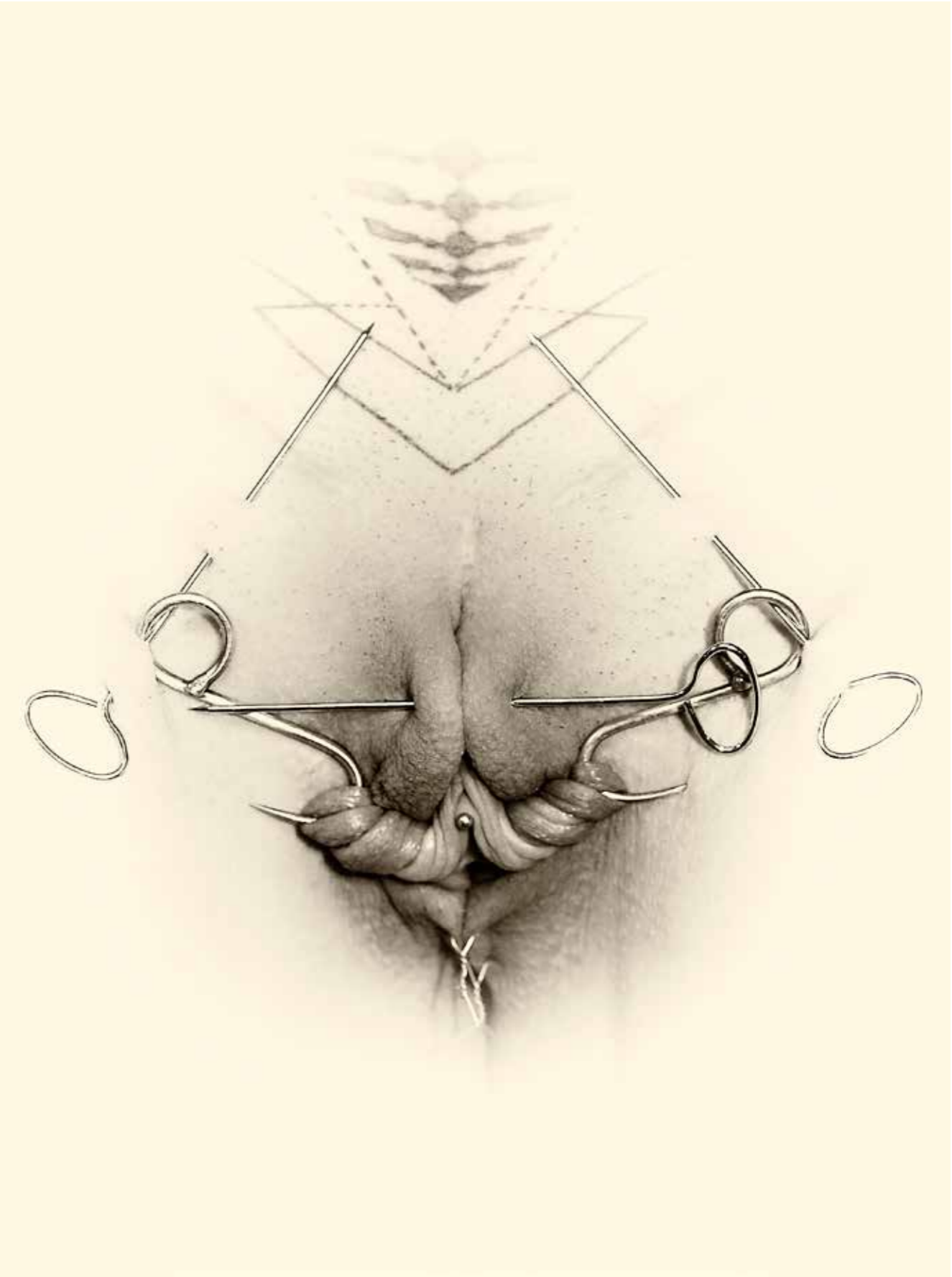

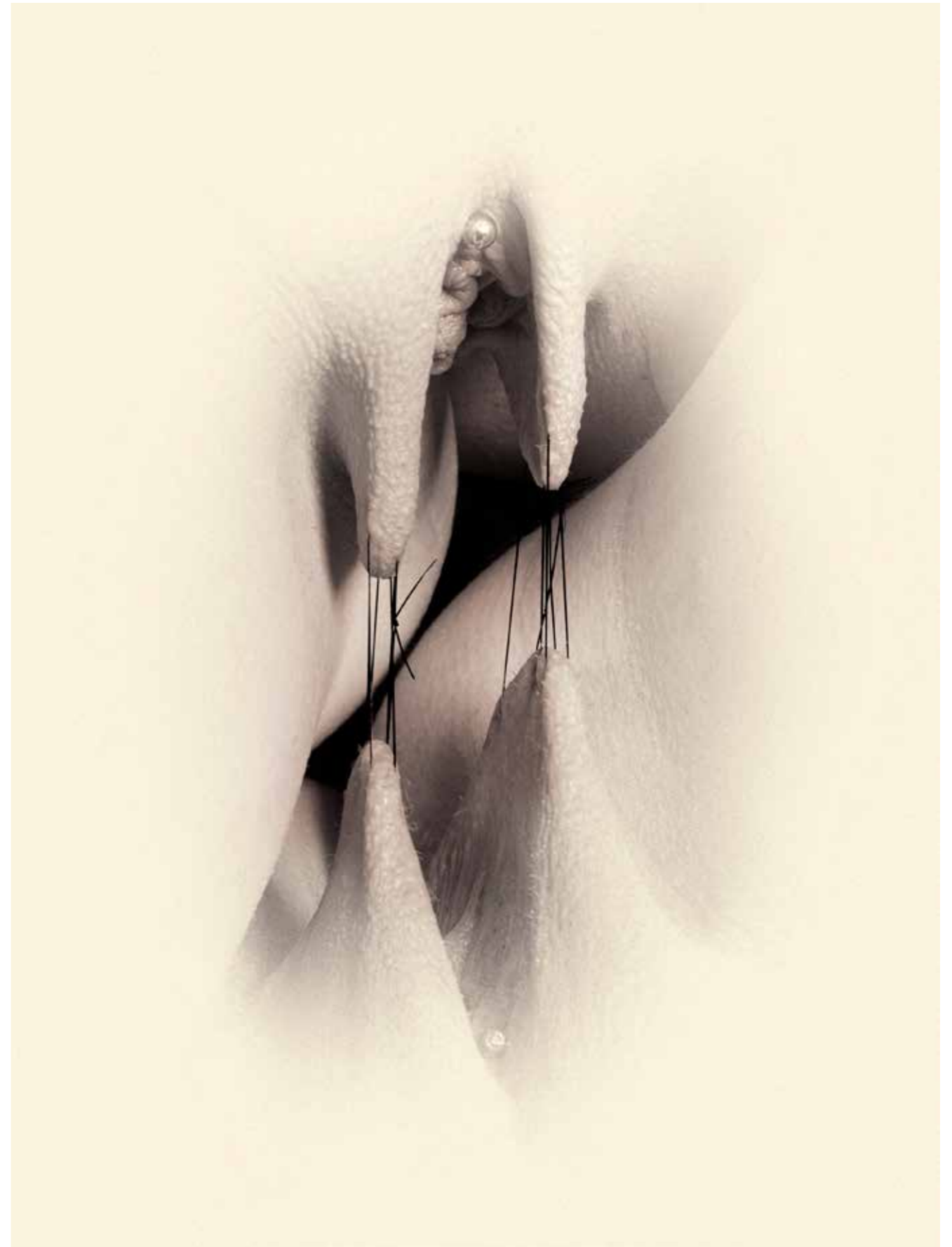

„To tady ještě nebylo.“ To bylo první, co mě napadlo, když jsem se o projektu dozvěděla. Moje chuť účastnit se byla jaksi automatická; vím, co na sobě nosím a ráda to touto decentní formou ukážu. Víím ale, že mnozí mohou „decentnost“ Petrových fotek vidět úplně jinak. Pro mě jsou ale Petrovy fotky umění. Velmi se mi líbí, jsou estetické a jemné. A to, že mám intimní piercing mám, je pro mě nesporně estetická záležitost.

Na focení jsem se opravdu těšila, protože celých 14 dnů před focením jsem nosila tunely, které mi ostrými hranami zpříjemňovaly každou vteřinu mého dne. V počtu 4 x 4 na ani ne 10 centimetů čtverečních to byl velmi velmi intenzivní zážitek.

#1

“This is something that we haven’t seen before.” That was my first thoughts when I discovered this project. My desire to be a part of it was somehow automatic, I know what I wear and I will be happy to show it in this decent way. I know some people might see “the decent” in Petr’s photographs in different way. But Petr’s photography is an art to me. I like them very much, they are aesthetic and gentle. And having my intim piercing is an aesthetic thing to me, no doubt that.

I was looking forward to the shooting as I was wearing tunnels for 14 days, and the sharp edges of this jewellery made every second of my day quite uncomfortable. In numbers of 4x4 at less then 10 square centimetres it was very very intense experience.

Kdyby se okolí dozvědělo, že na fotce jsem já, někteří by byli asi překvapení. Já sice svůj piercing do světa nevykřikuji, ale ani ho nezapírám. Takže v důsledku by mi to nijak nevadilo.

Ocenila jsem Petrův maximálně profesionální přístup – rychlost a kreativitu. Objektiv jsem skoro nevnímala, vůbec mě nerušil – jako by tam nebyl. Na Mílovy vtípky, například o ztracených klíčích od zámku nebo zvuk cvakajících kleští v mém rozkroku, jsem za ty roky zvyklá, takže jsem je přivítala jako klasické odlehčení atmosféry. Pro mě bylo focení velice příjemně stráveným časem.

Some of the people around me would be probably surprised if they knew it was me at the picture. I don’t shout out loud that I have my intim piercing, but I don’t deny it either. So I wouldn’t mind if they knew.

I appreciated Petr’s maximal professional approach- the speed and creativity. I almost didn’t notice the camera was there, it didn’t disturb me at all- like it wasn’t there. And during the years I got used to Míla’s jokes about lost lock keys and to the sound of snapping pincers in my crotch, so I welcomed it as classical icebreakers.

S Petrem Jedinákem už delší dobu spolupracuji právě kvůli jeho citu pro umění. Nic v jeho podání nevypadá lacině nebo vulgárně. Mílovi zase věřím, co se genitálních modifikací týče, takže tenhle projekt byl pro mě jasná volba. Navíc mě zaujalo téma, které má pro mě ještě doplňující symboliku – věrnost mému příteli, pro kterého jsem se takto „uzamkla“. Jsem ráda, že mi piercingy zůstanou. Myslím, že pro ně najdu i praktické využití.

I work with Petr Jedinák for a long time especially because of his sense for art. In his way things don’t look cheap or vulgar. And I trust Míla in genital modification stuff, so this project was a quick choice. Above that I was interested by the theme, which has adding symbolism for me- devotion to my boyfriend, for who I „locked“ myself. I’m glad I can keep the piercings. I suppose I will find a practical use for it.

Co se bolesti týče, je pro mě určitě vzrušující, ale ne v sexuálním slova smyslu. Baví mě překonávat své hranice, dokázat se na bolest soustředit, procítit ji a učit se s ní pracovat. Když je ještě k tomu zachycená a přetvořená na umělecké dílo, baví mě ještě víc!

As far as pain goes, it is exciting for me, but not in sexual meaning. I like to cross my limits, to concentrate on the pain, feel it and learn how to handle it. And it excites me even more when it’s captured and transformed into piece of art!

#2

Modelka #3 se rozhodla, že svoji fotografii ponechá bez slovního komentáře.

#3

Model #3 decided to leave her picture without comment.

Když jsem se dozvěděla, že projekt Hidden Pleasures bude fotit Petr Jedinák, nebyl důvod dál přemýšlet. Projekt vnímám jako kombinaci umění a potěšení. Trochu jsem se bála, aby fotografie nepůsobily vulgárně, ale byla jsem příjemně překvapena. A také jsem se bála bolesti, jako se bojím u všeho – ať je to tetování, piercing, či cokoli dalšího. Ale ráda posouvám své hranice, takže těšení převládalo. Nepříjemné bylo, když mně Míla šil. To tahání a uzlování. A vzrušující bylo, že jsme u toho nebyli sami.

Část mého okolí o tomto focení ví, někteří i fotky viděli. Viděla je i moje maminka, takže mé okolí to, co dělám, respektuje.

#4

When I found out that Hidden Pleasures project will be shot by Petr Jedinák there were no reason to think about it more. I consider this project as combination of art and pleasure. I was little worried that pictures might look vulgar, but I was nicely surprised. I was also affraid of the pain, as I always do- it can be tattoo, piercing or anything else. But I like to push my limits, so excitement took over. The sewing that Míla did was unpleasant. The pulling and knotting. Very exciting was also the fact that we weren't alone there.

Some of people around me know about this photoshoot, some of them even seen the pictures. My mother has seen them too, so people respect what I do.

Projekt Hidden Pleasures mi přišel zajímavý spojením velmi specifických praktik a jejich záznamem hodnotným uměleckým způsobem. Baví mě propojení sexu a umění a věřím, že se dá dělat vkusně. Druhý důvod byl osobní – ozdoba pysků je pro mne velmi intimní a osobní záležitost. A hrátky tohoto typu – zažívání, chápu jako velmi krajní, ale velmi zajímavé, a chtěla jsem trochu překonat sama sebe a jít do toho, i když jsem věděla že to pro mne bude dost těžké.

Jako praktika vedoucí k dosažení uspokojení u mě tento typ zákroku ale nepochodil. Bála jsem se, protože vím že použitá praktika šití je pro mě velmi hraniční záležitostí, věděla jsem že bolest bude velká.

Zároveň jsem se na ní i těšila samozřejmě, jsem masochistka a neskrývám to, i když moje preferované praktiky způsobování bolesti jsou jinde.

Nemyslím, že by na mě okolí koukalo víc divně než je běžné, kdybych odhalila, že na fotkách jsem já. Svou sexuální preferenci neskrývám, a lidé v mém okolí vědí že jsem úchyl, i když teda ne do všech intimních detailů. Je fakt, že přestože fotím akty, tak takto explicitní fotografie by asi byla pro některé trochu překvapivá a šokující, kam až dokážu zajít.

#5

I thought that project Hidden Pleasures is very interesting for connecting very specific practice and valuable art capture of this. I enjoy interface of sex and art and I believe it can be done tastefully. The second reason for joining was personal- adornment of the labia is very intimate and personal issue for me. And play of this kind- sewing- I see as edgy, but interesting thing and I also wanted to overcome myself and go for it, even I knew it's gonna be hard for me.

As a practice leading to satisfaction this kind of intervention failed with me. I was scared, because I know that sewing is very edgy for me, I knew the pain is gonna be big. I was looking forward to it of course, I am a masochist and I don't hide that, but my favourite practices and causing pain are somewhere else.

I don't think people would look at more strangely if I reveal that it's me on the pictures. I don't hide my sexual preferences and people know I am kinky, even they don't know every intimate detail. Although I shoot nudes, this explicit picture would be surprising for some people and they would be shocked of how far I can go.

Proč jsem do toho šla? Byl to pro mě další level modifikací k vyzkoušení – po závěsech na háky a různých playpiercingových show s jehlami a dráty třeba v zádech nebo ve výstřihu. Celý projekt Hidden Pleasures vnímám jako kombinaci umění, potěšení a adrenalinového sportu.

Na focení jsem se těšila i jsem se bála. Vlastně spíš měla respekt, jako mám před každou novou modifikací, do které jdu.

Kdyby to vědělo moje okolí? No, můj partner i někteří kamarádi se ve světě modifikací pohybují taky. Ti o mojí participaci na tomhle projektu vědí a jsou s tím samozřejmě v pohodě. Brácha bere v pohodě závěsy na háčích, viděl i nějaké show a fotky z nich, ale o tomhle „kundoprojektu“ jsem mu neříkala, to už by mu připadalo moc

silný kafe. Rodičům a ostatním příbuzným bych to necpala vůbec – i když máme spolu super vztahy. Víím, že by se jim z toho udělalo blbě. Víím, že by to považovali za sebepoškození. Oni mě taky nikdy nenutili jíst uzený hovězí jazyk, když vědí, že z toho by se udělalo blbě zase mně. A k tomu sebepoškození: já dělím jizvy podle vzpomínek. Podle toho, za jakých okolností vznikly. Na jizvy z modifikací mám super vzpomínky – dobrá show, rituál, umění, potěšení, adrenalinový sport, zábava. Proto je nevnímám jako sebepoškození.

#6

Why I joined this? It was the next modification level to try for me- after hook suspension and different play piercing shows with needles and wires at my back or at my neck. I see the whole Hidden Pleasures project as a combination of art, pleasure and adrenalin sport.

I was looking forward to the photoshoot and was scared as well at the same time. I felt a respect for it too, as I feel every time with new modification I undergo.

If people around me knew? Well, my boyfriend and some of my friends have the interest in world of body modification too. They know about me being part of this and they are fine with that of course. My brother is OK with hook suspension, have seen some shows

and pictures, but I didn't tell him about this „pussyproject“, I think he would consider it as too much. I wouldn't tell my parents or the rest of the family either- even we have a really nice relationship. I know it would make them sick. I know they would consider it a self harming issue. They didn't force me to eat smoked beef tongue too, because they knew it would make me sick. And back to the self harming- I sort scars from memories. From memories how the scars were created. show, rituals, art, pleasure, adrenalin sport, fun. So I don't consider them as an act of self harming.

Jednou mne oslovil Bugtcher, vlastně mi oznámil, že mi zašije frndu a pan fotograf to vyfotí a že prý je to nějaký jeho nový projekt. Nu, což o to, doma s mužem při ostřejších hrátkách k secvaknutí okvětních lístků párkrát došlo. A dokonce jsem už posloužila jako materiál pro šicí orgie i na veřejnosti – na show na festivalu Obscene Extreme.

To vše jsou ale prchavé okamžiky – jedny doplněny erotikou, orgasmem, ty druhé adrenalinem. Ale zachytit je na věčnost? Jako umění? Budou zarámované viset v Ermitáži? Kdysi jsem studovala filosofování o umění a hned si vybavila, jak vhodným umístěním, oblepením myšlenkami, se normální prasárna, jakou jsou fotky vagín, přesune do uměleckých výšin. Co jsem si vyřešila alibi před studem (však jsem žena

slušná, ale pro umění, pro umění ledacos!), mohla jsem se začít bát. Nebo těšit? S praktikou vyšívání jsem přece už byla několikrát obeznámena, těšila bych se i na to, jak se rozleje po těle bolest, ale už je konec, adrenalin opadá, kapky potu se perlí a v těle narůstá vzrušení.

Byla to zvláštní zkušenost, na hony vzdálená domácí intimitě i vystoupení před stovkami lidí, jejichž počet a šílení dodávají energii a odvalu. Niterný pocit zodpovědnosti to nepokazil. A zároveň s tím si to užívat, nebo trpět bolestí.

Už se těším, až budou fotky viset před zraky veřejnosti a co z toho, co jsem před foťákem a hlavně pod jehlou prožívala, v nich diváci uvidí!

#7

Bugtcher spoke to me the other day and actually informed me that he's gonna sew my pussy together and Mr. Photographer is gonna shoot that and also that thing is some kind of his new project. Well, why not, when me and my man play a little sharp there had been some lips clicking together already and I even helped as sewing material at public event- at Obscene Extreme festival.

These are just fleeting moments- once with erotica and orgasm, the others with adrenaline. How to capture that for ever? As an art? Will I hang framed at Hermitage? I studied philosophy of art some time ago and remembered how good placement, surrounding of propriety thoughts can move common dirty stuff like photography of vaginas can to an artistic heights. Right after

I made alibi for myself (I am well behaved woman, but for art, for art I can do things!) I could start worrying. Or get excited? I was familiar with sewing technique already, I would even look forward to it, how pain spreads around my body, but it's finished already, drops of sweat shine and excitement grows.

It was a strange experience, so far away from my home intimacy and performing in front of hundreds of people, whose numbers and madness give me energy and courage. Tiny response to not spoil it. And also enjoy it, or suffer with pain. I am looking forward to when pictures hang in front of public eyes and for people being able to see what I was feeling in front of camera and bellow the needle!

Fotografie mě zaujaly hned, jak mi je Míla ukázal. Nejdříve mě ale vůbec nenapadlo, že bych se do projektu zapojila. Postupně jsem přicházela na můj vztah k bolesti a začínala si užívat posouvání vlastních hranic. Když pak Míla začal znovu o projektu mluvit, rozhodla moje zvědavost – zajímalo mě provedení ale hlavně bolest samotná.

Před focením jsem byla dost nervózní, není to zrovna fotografie do rodinného alba. Nervozita ale opadla hned, jak si Míla začal připravovat potřebné náčiní a Petra s foťákem jsem si pak moc nevěšovala.

Šití jsem si vyloženě užívala a rozhodně jsem nebyla sama. Projekt tedy považuji za potěšení zúčastněných a zvrhlé umění, které se může líbit i znechucovat zároveň.

Má rodina by to za umění nejspíš nepovažovala, a kdybych jim řekla, že na fotce jsem já, byli by trochu v šoku. Na druhou stranu, mé přátele by to moc nepřekvapilo.

#8

I was attracted to the pictures as soon as Míla showed them to me. At first it didn't occur to me that I could be a part of this. I started to explore my relationship with pain slowly and started to enjoy pushing my own limits. When Míla started to talk about this project again it was my curiosity what made the decision- I was curious about the technique and the pain itself.

I was pretty nervous before the shooting, it's not exactly a family picture kind of photography. Stress vanished away as soon as Míla started to prepare needed tools and I didn't pay any attention to Petr and his camera.

I totally enjoyed the sewing and I wasn't the only one enjoying it. So I consider this project as pleasure of all participants and kinky art, what can please and disgust people at the same time.

My family wouldn't see it as art I guess, and if I'd tell them it's me at the pictures they would be shocked. On the other hand my friends wouldn't be surprised.

Zákroku ani focení jsem se nebála, ale ani jsem se nijak zvlášť netěšila. Prostě jsem do toho šla, protože projekt Hidden Pleasures považuji za umělecký. Nejsilnějším zážitkem z focení je pro mě byl pohled na krvavou gázu po odstranění prvních fixačních prvků, to působilo velmi esteticky.

A co by si o mě pomyslelo okolí, kdyby tušili, že na jedné z fotek jsem já? Netuším, lidem obecně moc nerozumím.

#9

I wasn't afraid of the intervention nor the photoshoot, but I wasn't exactly excited either. I just wanted to join because I consider Hidden Pleasures as art project. The most powerful part of the shooting was sight at the bloody tissues after fixation elements were removed, that appeared very aesthetic to me.

And what would people around me think if they knew it is me at one of the photographs? I have no clue, I don't understand people in general.

Spolupracovat na projektu jsem se rozhodla z několika důvodů – jsem ráda součástí vizuálně zajímavých a krásných věcí, baví mě bolest a taky mám velice blízko k exhibicionismu. Projekt je tedy pro mě jak umění, potěšení pro oko, tak potěšení pro tělo. Na focení jsem se těšila, ale poprvé jsem nebyla úplně v kondici, takže to bylo celkem náročné. Podruhé jsem si to užila víc, takže ačkoliv jsem po zjištění, že fotky musíme nafotit znovu, nebyla dvakrát nadšená, v konečném výsledku jsem byla ráda, protože jak vizuální výsledek tak celkový zážitek byl mnohem lepší.

A jak by na mě koukalo moje okolí? To už mě vidělo na takových fotkách a za takových situací, že už tahle fotka jako taková nemá šanci změnit jejich pohled na mě. Navíc se obklopuji jen lidmi, se kterými jsme na podobné vlně.

#10

I decided to collaborate on this project for more reasons- I like to be part of visually interesting and beautiful things, I like pain and I have very close relationship to exhibicionism. For me the project is about art, pleasing the eye and pleasing the body. I was looking forward to the shooting, but for the first shot I wasn't in good condition, so it was pretty tough for me. I enjoyed the second time more, even I wasn't glad to hear that we need to repeat the session, because both the visual result and whole experience were far better than the first one.

And how would people around me look at me? Well people have seen me on many pictures duringy many situations, so this picture has no chance to chenge their opinions on me. Above that I'm surrounded by people that ride the similar wave as I do.

Ráda zkouším nové věci a proto, když se mi naskytla příležitost zúčastnit se tohoto uměleckého projektu, neváhala jsem ani chvíli. Bolest pro mě není nijak zásadní, takže jsem se na focení hodně těšila, i když jsem věděla, že přípravy na něj nebudou v tomto ohledu moc příjemné. Podle mého očekávání probíhalo vše ve skvělé náladě a musím uznat, že výběr zavíracích špendlíků je ke mně maximálně výstižný.

Celkově mám z focení i výsledku velmi dobrý pocit, pro mě rozhodně příjemný nezapomenutelný zážitek a kdyby se mi naskytla další možnost tomuto projektu jakkoliv přispět, určitě nebudu nesouhlasit.

#11

I like to try new things so when I get the opportunity to joint his art project I didn't hesitate at all. Pain isn't a major thing to me so I was looking forward to the shooting even I knew the preparing won't be too pleasant. According to my expectations everything run smooth and I have to admit that choice of safety pins is absolutely accurate.

I have a really good feeling from the shoot and the result, it was definitely nice and unforgateble experience and if I have any other opportunity to be a part of this project I would't say no.

Prvotním impulsem ke spolupráci na projektu byla zvědavost, tím druhým touha zkusit něco, co ještě neznám a vzhledem k mým masochistickým sklonům by mne mohlo zajímat. Dalším důvodem a asi rozhodujícím byla znalost člověka, který projekt dělá a důvěra v něj.

Projekt i jeho výsledek vnímám čistě jako umění i když pro mne průběh celé akce byl potěšením, až mne samotnou překvapilo, jak velkým.

Původně, když jsme o projektu začali mluvit, bylo focení jedna z věcí, která mi vadila nejvíce. Neznala jsem osobně fotografa a nejsem úplně ztotožněná s představou nechávat si fotit genitálie, vlastně je ani ukazovat. Nicméně musím uznat, že výběr fotografa pro tento projekt byl opravdu zdařilý. Neměla jsem nejmenší pocit, že

by tam dotyčný vadil, naopak mi jeho přítomnost v průběhu akce byla příjemná. Ke konci akce jsem ho již nevnímala.

Začátek propichování byl pro mne tak bolestivý, že jsem jednu chvíli přemýšlela i o tom, že to ukončím, protože toho je na mne moc. Udělali jsme na chvíli pauzu a změnili metodu propichování, poté už žádný problém nebyl. Po napíchnutí háčků mne překvapilo, jak vzrušujícího pocitu je možno dosáhnou po zavedení, hlavně u vrchních dvou háčků. Až mi přišlo líto, že to končí a háčky musíme vyndat. Zážitek vnímám jako silný a velmi vzrušující.

Myslím, že kdyby okolí zjistilo, že jedna z modelek jsem já, reagovalo by nepochopením. Ne projektu, ale mne.

#12

The first impulse for working on this project was curiosity, the second one was desire to try something I don't know, but in what I might find interest because of my masochism. Another reason, and probably the most important one was knowing the person who is in charge of the project and my trust in him.

When we started to talk about this project The photoshoot was one thing that I didn't like at all. I didn't know the photographer and wasn't actually feeling like having my genitals photographed, actually not having it exposed. Anyway I have to say that the choice of the photographer for this project was great. I didn't feel that he bothers me at all, I actually liked his presence during the action. I didn't notice him at the end at all.

Beginning of the piercing was too much painful for me and I was thinking about stopping it at some point, because it was just too much. We did have a little break, we changed the method of piercings and after that there wasn't any troubles and I could enjoy the action. After I had the fish hooks inserted I was surprised how exciting it felt, especially the first two. I was even sorry that we ended and we have to take the hooks out. This experience was very intense and very exciting for me.

If people around me knew that I am one od the Models they wouldn't understand. Not to the project, but to me.

Som človek s veľkou záľubou v telesných modifikáciách, s čím je úzko spojený môj kladný vzťah k bolesti a silnému vnímaniu svojho tela. V kombinácii s mojím exhibicionizmom, vyjadrovaním sexuality a užívania si nahoty bol pre mňa tento projekt príliš zaujímavý na to, aby som sa ho nezúčastnila. Okrem umeleckej hodnoty, ktorú v ňom vidím, bol pre mňa významný aj celý ten akt a zážitok.

Pred fotením som mala prirodzene istý rešpekt, predsalen som presne nevedela, aké to bude a i keď mám pár intímnych piercingov, asi sa to nedá úplne porovnávať.

Napriek tomu som sa na fotenie fakt tešila. Právom. Samotné prepichovanie a modelovanie na fotku bolo veľmi intenzívne, krásne bolestivé a vzrušujúce. Výsledné fotky sú všetky skvelé, hlavne posledná forma, ku ktorej sme sa dopracovali, takže som spokojná aj s vizuálnou stránkou. Určite by som si to rada zopakovala.

A čo by na to vravelo moje okolie? Myslím, že by ich to až tak neprekvapilo.

#13

I am a person with huge passion in body modification, and my positive relationship to pain and strong body awareness is related to that. For combination of my exhibitionism, expressing of sexuality and enjoying the nudity this project was too interesting to refuse to join. Besides the art I see in this it was also the act and experience that was very important to me.

I felt naturally certain respect before the shooting, I didn't know how it will feel like even I had few genital piercings already, this is something incomparable.

But I was still looking forward to it and I was right. The piercing and modelling for the picture was very intensive, nicely painful and exciting. All of the photos are great, especially the last one we created, so I'm happy with the visual result too. I would like to repeat this again.

And what would people around me say? I guess they wouldn't be much surprised.

Projekt jsem sledovala dříve ale nenapadlo mě, že bych se do něj kdy zapojila. Obdivuji na něm jak jemně zachycuje něco tak brutálního. Projekt jsem ukazovala i svým známým a většina ho přijala kladně. Dokonce se několik z nich zeptalo, jestli je některá fotka moje.

Když mě Mila oslovil, přemohla mě hlavně zvědavost. Zajímalo mě, jestli vůbec něco takového snesu. Na bolest jsem celkem zvyklá, ale ne v takové míře a na takovém místě. Na focení jsem se moc těšila.

Když jsem si sedla do křesla a začalo se všechno připravovat, trochu jsem znervózněla. Uklidnilo mě, že jsme celou dobu věděla kdy se bude co dít. Příjemné to rozhodně nebylo. Většinou na sobě nedám znát co se mi děje v hlavě, ale tady jsem nemohla držet emoce na uzdě. Nakonec všechno došlo ke zdárnému konci a já jsem moc vděčná za takovou zkušenost.

#14

I watched project before, but I never thought about joining it. I admire how it gently captures something so brutal. I showed project to my friends and most of them liked it. Some of them even asked me, which foto is mine.

When Mila asked me to join it, I was overtaken by my curiosity. I wondered, if I can make something like this. I use to handle pain, but not so much and on this body part. I looked for shooting.

When I sat in the chair and Mila started to prepare his stuff, I became bit nervous. Still I was quite calm, because I know exactly what will happen. It was definitely not jolly. Usually I keep my emotions undercover, but here I was not able to handle it. Finally everything has gone successful and I am really grateful for this experience.

Rozhodly jsme se projektu zúčastnit kvůli pocitu společného sblížení a kvůli posunutí našeho vztahu o kousek dál. Také kvůli našemu sblížení s Mílou. Těšily jsme se na kombinaci intenzivního zážitku se spoluprací na projektu. Focení pro nás bylo přirozené i zábavné a to i díky fotografovi Petru Jedinákovi.

Pokud máme zmínit některé nepříjemné pocity, tak Modelka #14 si opravdu zážitek chvílemi protrpěla, ale euforie po dokončení a pocit blaha tyto negativní pocity překonaly.

Modelka #15 vnímala spíše pozitivní emoce, po dokončení sešívání a při vzájemném spojení zažívala především euforii a pocit uspokojení.

Kdyby o naší účasti v projektu Hidden Pleasures vědělo naše okolí, jistě by reagovalo opovržlivě, nechápavě, snad i znechuceně.

#15 & #16

We decided to join this project because of our desire to connect to each other and to develop our relationship a little further. Also to get closer to Míla. We were looking forward to combination of intense experience and coworking on the project. The shooting itself was natural and fun to us, thanks to the photographer as well.

If we should talk about negative feelings, Model #14 did suffer at certain moments, but euphoria of finishing and feeling the bliss overcome any previous negative emotions.

Model #15 did feel more positive emotions, after the sewing together was done and during the connection she felt a lot of euphoria and satisfaction. And about the photographs- we like the final one of course, but our most favourite is funny picture with Míla in the frame.

People around us would react in despise, they wouldn't understand and perhaps be disgusted-negative in general.

Piercer, modifikátor a sadista Míla Bugtcher

Když za mnou Petr přišel s konceptem tohoto projektu, byl jsem nadšen. Děláme spolu už dlouhou dobu a je pravda, že tento projekt, který jsme pracovně nazývali „Kundičky“, přesně vystihuje naše zájmy. Na jedné straně můj vztah k bolesti, které se při své profesi piercera vyhýbám, ale ve svém soukromém životě ji naopak rád rozdávám a na druhé straně Petrova vášeň pro focení čehokoli neobvyklého.

Modelky jsem vybral z okruhu svých známých a kamarádek s kladným vztahem k excentrické estetice a masochistek. Podmínkou byl můj kladný vztah k nim a chuť jim působit bolest a na druhé straně jejich důvěra v mé schopnosti a chuť bolest ode mne přijmout.

Míla Bugtcher, piercer, modifikátor a sadista

When Petr came to me with concept of this project I was delighted. We work together for a long time and the truth is, that this project we calligned „Pussies“ exactly covers our interests. On one side my stance to pain, that I try to avoid in my piercing profession and on the other side I love to deal in my private life. On other side there is Petr's enthusiasm in taking photos of everything unusual and kinky.

I chose models of my friends, who had positive attitude to excentric aesthetics and from masochists. My conditions were my positive attitude to them and my lust to cause pain to them, their conditions were trust in my skills and lust for receiving pain from me.

Fotograf Petr Jedinák

Mám jedno celoživotní fotografické téma. Dámské přirození – kundu. Fascinuje mě jak sám objekt, tak i má tvůrčí nenasytnost, kterou zdá se nelze ukojit. Způsobů jak se jí zmocnit, uchopit či pojednat je bezpočet. A má představivost neustále generuje nové a další. Kde jinde je zrealizovat a jak jinak, než v dělné spolupráci s tetovacím a piercingovým studiem Hell.cz, se kterým již řadu let spolupracuji. Slovo dalo slovo, kundičky se potkaly se svými hroty a vznikla pozoruhodná fotografická kolekce.

Rád bych touto cestou všem zúčastněným poděkoval. Doufám, že jste si to všichni užili alespoň tak, jako já. Děkuji.

Photographer Petr Jedinák

I have one lifelong photographic theme. The lady part- cunt. I am fascinated by the object itself and by my creative greed, which seems to be insatiable. There is countless number of ways to capture, to hold or to understand it. And my imagination keeps creating new and next ways. There isn't a better place to do that than in colaboration with tattoo and piercing studio Hell.cz, who I work together with for long years. Words met words and pussies met ther spikes and spectacular photography collection was made.

I would like to thank to all the participants here. I hope that you enjoyed yourselves as much as I did. Thank you.